

๕๗. เหมือนอากาศที่ขาดไม่ได้

ต้องฝึกนิสัยขยันนั่งธรรมะจนติดเป็นนิสัย
เหมือนเป็นกิจวัตรประจำวัน
เช่นเดียวกับการอาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน
ที่ต้องทำทุกวัน จนเป็นปกติ ไม่ทำไม่ได้
ไม่ทำแล้ว เหมือนชีวิตขาดสิ่งที่สำคัญไปอย่างหนึ่ง
เหมือนอากาศที่ขาดไม่ได้
เราจำเป็นต้องหายใจทุกวัน หายใจอยู่ตลอดเวลา
ถ้าไม่หายใจเราก็ตาย

การปฏิบัติธรรมก็เช่นเดียวกัน
ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง
ให้มีความสำนึกว่า
การปฏิบัติธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับชีวิต
สำคัญยิ่งกว่าอากาศที่เราหายใจ
เพราะถ้าเราขาดอากาศ เราก็คงตายจากโลกนี้ไป
แต่ถ้าขาดธรรมะแล้ว เราจะตายจากความดี
ตายจากทุกสิ่งทุกอย่าง

“เมื่อไม่รักคนอื่นอะไร”

ธรรมะที่เราปฏิบัตินี้แหละ จะเป็นสิ่งที่ฝังติดตามตัวเรา
แม้เราจะโลกไปแล้ว ก็จะมีชีวิตใหม่ที่ประณีตกว่าเดิม
เป็นชีวิตอันยาวนานที่มีความสุขด้วยการเข้าถึงธรรม
ธรรมะจะติดตามตัวเราไปทุกภพทุกชาติ
ตลอดเส้นทางแห่งการเดินทางไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓